

Alexander Van de Sijpe

**Charles Taylor en Désanne van Brederodes *Mensen met een hobby*:
postmoderne kanttekeningen bij de seculiere supernova en het omsloten zelf**

In zijn magnum opus *A Secular Age* (2007) gaat de Canadese filosoof Charles Taylor op zoek naar de wortels van het seculiere zelfbegrip. De seculiere cultuur kenmerkt zich volgens hem onder andere door een 'omsloten' kijk op het zelf en een supernova aan zingevingsmogelijkheden. Taylors werk kadert in een bredere tendens die we postseculier kunnen noemen. Binnen het postseculiere denken is seculariteit geen natuurlijke categorie, maar een historische en culture constructie met specifieke 'achtergrondbeelden' over mens en wereld.

Literatuur kan ons helpen om ons begrip van de seculiere conditie te vergroten. Hoewel het oeuvre van Désanne van Brederode van meet af aan wordt gepositioneerd in een literaire traditie van speelse omgang met de christelijke traditie, is het mogelijk preciezer om seculariteit (en niet zozeer religie) als een van de centrale thema's van haar literaire werk te beschouwen. In deze lezing onderzoek ik hoe de Tyloriaanse filosofie ons kan helpen om de verbeelding van de seculiere conditie in haar roman *Mensen met een hobby* (2001) te begrijpen. De filosofie functioneert daarbij als een zoeklicht dat onze blik op de (doorgaans ongemarkeerde) seculiere categorie op scherp stelt. Tegelijkertijd brengt de roman, vooral door zijn postmoderne trekken, ook schakeringen aan in dat zoeklicht. Op die manier wil ik aandacht besteden aan de specificiteit van narratieve kennis, die zich onttrekt aan een enkel filosofisch kader.